

ubeføiet — jeg mener fra Tankens Side ubeføiet — at sige: Derfom Fædrelandets Vel beroede derpaa, saa var det en anden Sag. Paa denne Maade kunde man jo nægte saa og saa mange Hefte; thi Fædrelandets Vel kan jo umulig beroe paa, om der er 3 Hefte mindre ved en Escadron, eller om man f. Ex. har een eller to Kanoner mindre. Lader os dog ikke bruge denne Fremgangsmaade, men betragte Sagen som en Heelhed, hvad den er, og ikke see paa Tingene isolerede, men i deres Forhold til det Hele. Det ærede Medlem vil vist indrømme, at Forstærkningen indtager en betydelig Plads i Forsvaret, og at baade Regjeringen og Folkerepresentationen have udtalt dette, da de satte Forstærkningen ind i Hærløven og anviste den den Plads, den har faaet. Jeg skulde derfor mene, at de Indvendinger, der ere komne frem, ikke have Noget at betyde. De have det idetmindste ikke i mine Dine. Jeg har jo hørt dem i lang Tid, ogsaa i Udvalget naturligtvis, og af enkelte Medlemmer, som jeg har talt med derom; men de have ikke kunnet stille sig for mig som havende nogenfomhelst Betydning. Jeg maa gjentage, at vi ville give et meget uheldigt Exempel paa, hvorlunde man skal behandle en Lov, som man har været med at give, ved nu første Gang, da Ministeren kan forlange og virkelig derfor forlanger Forstærkningen indkaldt efter Hærløvens § 28, at nægte ham Penge dertil. Dette vil efter min Mening være et saare uheldigt Exempel, som jeg troer, at enhver lovgivende Forsamling skulde vogte sig for at give.

Rofod: Da jeg agter at stemme mod Fleertallets Vædringsforslag under Nr. 3, finder jeg det af flere Hensyn ønskeligt for mig at udtale, af hvad Grund jeg stemmer imod det. Det gaaer jo, som det vil sees, ud paa at spare 15,585 Rd. 51 Sk., der ere beregnede som Udgift ved Indkaldelsen af Forstærkningen. Nu maa man jo, naar der foreligger et saadant Forslag til at spare, overveie, om det virkelig ogsaa er god Huusholdning at spare, eller om det ikke snarere kunde siges at være en daarlig Huusholdning; thi det er jo to forskjellige Ting: at

spare og holde godt Huus. Saa skulde jeg da see, hvad Fleertallet havde at fremføre som Grunde for at undlade Indkaldelsen, og disse Grunde maa jeg tillade mig — uagtet det paaberaabes af et Fleertal i Udvalget, at det „anses det for tvivlsomt, hvorvidt de tilsigtede Fordele i militair Henseende kunne opnaaes ved de paatænkte Dvælses,“ — at kalde meget civile, overordentlig civile. Her tales nemlig om Hærsjager, og for at modstaaende Meninger skulde kunne veie i Vægtfaalen mod Regjeringens Krav, maa der dog være nogen militair Grund tilstede. Der er dog een Grund, som er lidt militair, og det er den, vi have hørt idag, at Forstærkningsmandskabet skulde være tilstrækkeligt uddannet, idet det havde været med i Krigen o. s. v. Vi vide nu Alle, mine Herrer, hvad der i Virkeligheden var en medvirkende Grund til en Deel af de Uheld og Ulykker, som fulgte os under sidste Krig. Det var netop Mandskabets ufuldstændige Uddannelse, et Mandskab, der spillede omtrent den samme Rolle i Hæren den Gang, som det heromtalte Forstærkningsmandskab nu skal spille. Enhver vil hufte, hvor ofte han maatte selv i sit inderste Hjerte har leet ad disse navnkundige „Forglemmigeier“; det var et meget uheldigt Folkeskærd i Almindelighed, uagtet der tilvisse fandtes Mod og Mandshjerte hos Størstedelen af det. Jeg kan altsaa ikke antage, at vi kunne slaae os til No med, at Mandskabet er tilstrækkeligt uddannet; tværtimod: Vor hele Hærorfning, saaledes som den er fastsat i Hærløven, indeholder snarere en Fare for, at vort Mandskab bliver for lidt uddannet, og derfor holder jeg aldeles med min høitærede Sidemand (C. L. Nimestad) deri, at det vilde være en farlig Bet at komme ind paa, naar vi ved det første Skridt, hvorved Hærløven skulde gjenneføres, gif udenom de Krav, som Løven stiller til os. Jeg kan endogsaa saa meget mindre stemme for dette Forslag under Nr. 3, som man har villet støtte det paa den Uvillie, det skulde fremkalde hos det paagjældende Mandskab, at blive indkaldt. Netop dette gjør, at jeg stemmer for at sætte Krigsbestyrelsen istand til at indkalde det; thi er der noget Omraade, hvor der ikke maa tages Hensyn til Velvillie eller